

MINETTE & SOOKIE
EN HET AAIPARADIJS

Minette & Sookie en het Aaiparadijs

Els Gitz

Voor Sookie

Met dank aan mijn liefste Harold en lieve vriendin Mieke en natuurlijk ook dank je wel aan alle mensen die hebben meege-dacht en meegeleefd. En niet te vergeten alle poezen en katers die tot inspiratie hebben geleid.

© 2018 Els Gitz / Uitgeverij U2pi

Titel: Minette & Sookie en het Aaiparadijs

Auteur: Els Gitz

Illustraties: Els Gitz en Harold Jacobi

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-785-6

NUR: 280

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

1. Gregor is weg	7
2. Katten met een missie	11
3. Gregors huis	15
4. Kattensporig	21
5. Een venijnig bezoekje	23
6. Nieuws uit een onverwacht hoekje	26
7. Gregor vertelt	29
8. De bieë biedt uitkomst	32
9. Inzicht uit de fles	35
10. Verrassende aanloop	37
11. Katerstrophe	39
12. Terug bij af	41
13. De freule heeft beet	42
14. Oude liefde roest niet	45
15. Onthullingen	49
16. Een onverwachte wending	52
17. Een rake boodschap	58
18. Het aaiparadijs	62
19. Een verrassende ontmoeting	69
20. Het thuisfront	74
21. Op de top	78
22. Aaisessie met een gekleurd randje	82
23. Echte vrienden	86
24. Wie niet weg is is gezien	89

25. Een deksels avontuur	94
26. Striikkwartet	96
27. Londen is the place for you	100
28. Op de wip	104
29. Kittenkwaad	106
30. Blufjuf	109
31. Gregors laatste behandeling	113
32. Bewijs in een zakje	116

1. *Gregor is weg*

Weet jij toevallig waar het aaiparadijs ligt? Op de kaart is het echt niet te vinden. Wanneer je het aan wijsgerige katers vraagt, moeten zelfs zij even achter hun oren krabben en toegeven dat ze niet weten waar het ligt. De meeste poezen en katers hebben er nog nooit van gehoord.

Minette en Sookie, twee poezenzussen, hebben er ook nog nooit van gehoord. Maar dat zal snel veranderen. In één van de tuinen, vlakbij het huis waar ze wonen, zit Minette achter een kikker aan. “Dit is interessant, Sookie,” zegt ze. “Wanneer ik zachtjes met mijn poot tegen het kwaakbeest duw, gaat ze met een sprong de lucht in.”

“Leuk speeltje, zus,” reageert Sookie met een quasi verveelde blik. Tja, want Sookie houdt van heel andere dingen, zoals lichtstralen die flitsend snel over de vloer en de muur bewegen. *Mauwrr, probeer die maar eens te pakken! Daar moet je namelijk heel lenig en poeswaarachtig snel voor zijn.*

Het is genieten in de tuin en de zon doet ook mee. Er valt zoveel te onderzoeken en te zien. En vergeet niet, óók te horen en te ruiken. Wat dacht je van een manicure aan de bast van die boom daar? Een krabpaal

is niets vergeleken met het echte werk. Puur natuur, daar houden de zussen van. Ze vervelen zich geen seconde en vinden het een feest om heerlijk spinnend te zitten en niets te doen, zonder iets te hoeven. Dat is namelijk hun specialiteit.

Met een goede wasbeurt, achteroverliggend in het gras, maken ze zich klaar voor de Cat Meet and Greet (CMG). Dat is de wekelijkse bijeenkomst van alle katers en poezen uit de buurt. De haren worden met een laatste lik op de juiste plek gemanoeuvreerd. Met glimmende vacht en oogstrelende snorharen vertrekken ze naar de CMG, die een paar kilometer verderop, verscholen in het bos, wordt gehouden.

Onderweg komen ze heel wat buurtgenoten tegen. Kijk, daar is Tuitje. Nee, niet lachen om haar naam! Tuitje heeft een snuitje dat lijkt op een.... Ja, je raadt het al....! Zo is ze geboren, daar kan ze niets aan doen. Twee katers, Twister en Zwarte Donder, lopen de zussen tegemoet. “Hi Twister,” zegt Sookie verlegen, “ga je ons vanavond de nieuwste Do Re Mauw Swing leren?”

“Hmm, maybe baby, maybe.” Twister komt uit Amerika en heeft daar in de beroemde film ‘ChiCatgò’ gedanst. Hoe hij daarin terecht is gekomen, dat is een ander verhaal.

Aan de overkant zien ze Siegfried, Ricardo en Majoo

lopen. Zij zijn ook op weg naar de CMG. Eenmaal in het bos is het lekker koel en in een geluidloze kattendraf zijn ze binnen no time op de plek van bestemming.

Binnen in het mauwertsclubhuis is het een drukte van jewelste. Minette en Sookie vinden een plek helemaal vooraan. Na enige minuten verschijnt freule Stoeter van Staart tot Staart. Zij leidt de bijeenkomsten en er is geen enkele poes of kater, die haar gezag in twijfel trekt. Zij respecteren haar om haar daadkracht en haar levenservaring. En misschien ook omdat ze een wijze poes op leeftijd is.

“Stilte, stilte, mauwgenoten!” roept de freule met een krachtige stem. “Vandaag slaan we de agenda over, omdat we een dringende zaak te bespreken hebben. Gisterenmiddag bereikte mij het bericht, dat Gregor al enkele dagen vermist wordt. Hij heeft een briefje achtergelaten.” De freule houdt een verfrommeld papiertje omhoog.

Er klinkt een ongerust gemompel op uit de zaal. Gregor weg? Dat kan toch niet? Gregor staat voor kattenkwaad en kolderlol. Zonder hem is er geen kattenbal aan. Gregor zou nooit weggaan zonder afscheid te nemen. De buurtmauwerts snappen er niets van.

“Heeft iemand in de zaal enig idee waar hij zou kunnen zijn?” vraagt de freule. Het blijft stil in de zaal. Minette en Sookie kijken elkaar geschrokken aan. Zij hebben helemaal niets aan Gregor gemerkt. *Hij kan toch niet zomaar weg zijn?*

2. Katten met een missie

Het is maar goed dat de deuren van het buurthuis dicht zijn, want binnen klinkt een kakafonie van jewelste.

De freule stamp met haar stok op de grond. “Stilte! Stilte, buurtmauwerts!” gromt ze. “Staarten over links! Poten over rechts! Snorharen op scherp! Jullie weten dus kennelijk ook niet waar Gregor is.”

“We moeten wat doen!” roept Sookie.

“We kunnen dit niet op zijn kattenbeloop laten,” vult Minette aan.

“Helemaal mee eens,” beaamt de freule. “Wat stellen jullie voor?”

De mauwerts roepen van alles door elkaar heen.

“We kunnen posters met zijn foto ophangen met daaronder: Wie weet waar Gregor is?”

“Misschien weet zijn familie wel iets! We moeten zijn ouderlijk huis bezoeken,” fluit Tuitje, want ze klinkt ook zoals....

“Waar werkt Gregor?”

“We bellen zijn baas!”

“Nee, we kunnen ook naar zijn stamkroeg ‘De Guitige Catnip’ gaan. Daar komt hij regelmatig.” “Ja, en het Visplein, daar gaat hij altijd op bedeljacht.”

De ideeën worden als kluwes wol door elkaar gegooid. Scratschhhh. Van de ene poot naar de andere....

“GENOEG, mauwerts!” roept de freule. “Jullie ideeën zijn goed. Nu moeten ze nog georganiseerd worden. Twister, ik wil jou vragen twee teams samen te stellen, die op onderzoek uitgaan, zodat we duidelijkheid krijgen over Gregors verdwijning.”

“Ja natuurlijk, mevrouw. Het is mij een eer.” Twister voegt direct de daad bij het woord. Hij kijkt de zaal rond.

“Minette en Sookie vormen team 1. Jullie onderzoeken Gregors huis en omgeving. Jullie codenaam is Spinnerts. Team 2 ondermauw familie, vrienden, burens en collega's. Jullie codenaam is Krabbelaars. In dit team wil ik Majoo en Zwarte Donder hebben. Wanneer jullie belangrijk nieuws hebben, mauwen jullie het door in de catdropbox, all right?”

“Ricardo,” vraagt de freule, “heb jij nog contacten met CatoGelato?”

Uit de zaal klinken meerdere zuchten. CatoGelato maakt namelijk het wereldlekkerste mauwertijs.

“Kun je vragen of ze wat foto's willen verspreiden onder hun ijslikkers? Tuitje wil je vast wel helpen om een goede poster te maken, zodat jullie die dan ook kunnen verspreiden.” Tuitje knikt enthousiast.

“Zo, dan hebben we de taken verdeeld. Ik wil jullie allemaal vragen om je ogen en oren goed open te houden. We verzamelen overmorgen achter de parkeerplaats aan de Stille Pluizenkade. Daar staat een oude lege loods. We zien elkaar op hetzelfde tijdstip als vandaag. Wees voorzichtig en poot op voor geluk!”

De Mauwerts verlaten opgewonden het clubhuis. Katten met een missie zijn ze! Zullen ze Gregor vinden? De zaal loopt leeg, maar achterin blijf één kater zitten en hij heeft er zo te zien goed de kattensmoor in. Het is Siegfried. Hij had heel graag in een team gezeten, maar durfde tijdens de indeling zijn kattenpoot niet op te steken en nu is zijn kans voorbij. Maar hij zal ze wel iets laten ruiken! Als hij niet mee mag doen, dan doet hij het wel alleen. Hij heeft een slim plan bedacht. Hij gaat een bezoek brengen aan de venijnige diva. *Lekker puh, dikke staart!* Stoere taal van Siegfried, maar o, o, zijn plan is niet zonder gevaar.

Minette en Sookie lopen in een hoog tempo naar huis. Voordat ze naar het huis van Gregor gaan, willen ze hun speurtas ophalen. In deze tas zit alles wat ze nodig hebben om nauwkeurig onderzoek te doen. Je kunt het zo gek niet bedenken, of het zit erin. Een loep, sprays om verschillende afdrukken zichtbaar te maken, kwast, pincet, plastic zakjes, camera en ga zo maar door.

Eenmaal thuis, vult Sookie een bak verse kattenbrokjes voor zichzelf. Ze neemt een grote hap. “Hmm, dit is zo lekker, prrrrt prrrrt.”

Minette doet haar oren dicht. Wat een gesmak en gespin. “Sookie, dat is toch geen gehoor. Doe even normaal!”

“Ik doe normaal,” reageert Sookie verbolgen. “Dit is mijn natuur.... Ik ben gemaakt om te genieten.” Minette trekt een grimas en loopt naar de keukenlift. “Ben zo terug, zus.” Ze drukt met haar poot op de knop van de lift.

Wanneer deze boven is, springt ze er behendig in. Op naar de opslagruimte in de kelder. Daar haalt ze een grote tas uit de kast. Ze klikt de tas om haar heup en kruipt de lift weer in. Ziezo, nu kunnen ze aan de slag.

“Sookie, ben je klaar?” roept ze.

“Mwrah, mwrah, ja bijna.”

Sookie likt haar snorharen af en geeft zichzelf nog een turbowasbeurt. “Hee ja, ik ben zover!”

3. *Gregors huis*

Gregors huis is zó gevonden. Hij woont vlakbij het centrum in een houten huis, met rode dakpannen. Achter het huis ligt een grote, slecht onderhouden tuin. Poezenwalhalla dus, want hoe meer jungle, hoe groter het feest. Er is een boom om in te klimmen en er is er ook één, nou ja een halve dan, die gebruikt wordt als ligtafel, annex uitkijkpost of krabpaal. Multifunctioneel voor een puntoor....

De drinkplaats midden achterin de tuin, is een klein vijvertje, met water dat op smaak gebracht is door rottende planten en regenwater. Een echt 'brut' kattendrankje. Onder één van de leliebladeren zit Brul verstopt. Brul is de kikker die in de vijver woont. Je weet inmiddels dat kikkers erg leuk speelgoed zijn voor een mauwert. Dat weet Brul ook. Hij blijft dus liever uit het zicht en houdt zijn kwaak dicht.

Met een plof zet Minette de tas neer. Ze pakken eruit wat ze nodig denken te hebben.

“Sookie, als jij de rechterkant van de tuin neemt, dan pak ik de linkerkant. Mauw me als je iets vindt. Dat zal ik ook doen.” Ze gaan ieder hun eigen kant op en zetten al hun voelsprietten op scherp. *Hmmm, helemaal geen geur van Gregor, maar wel van andere mauwerts. Vreemd!*

Sookie volgt een smal pad, dat naar de achterdeur van het huis leidt. De deur zit dicht en zo te zien is er niets geforceerd. Ze neemt voor de zekerheid wat afdrukken van de deur. Dat is kat in het bakkie.... Wanneer ze de afdrukken bekijkt, blijken het alleen pootafdrukken van Gregor te zijn. Niets ongewoons dus.

Ze kijkt om zich heen en haar blik wordt gevangen door een felle schittering in de boom verderop. Sookie knippert met haar ogen, zo fel is het. Gek als ze is op schitteringen, flitst ze de boom in. Maar wat is dat nu? Dat wat schitterde is weggevlogen. Zomaar! Het was een ekster, met iets glimmends in de bek, door de zon weerkaatst. *Wat jammer! Daar had ik wel even mee willen spelen.*

Sookie maakt aanstalten om naar beneden te springen. Opeens ziet ze dat de tuin niet egaal is. Achterin loopt deze abrupt omhoog. Dat was haar beneden helemaal niet opgevallen. Ze klimt uit de boom en rent er naartoe. Het blijkt inderdaad een verhoging te zijn, met hier en daar wat aangedrukte stukken gras. Het ziet er heel onnatuurlijk uit. De plakjes gras, die bedoeld zijn om te maskeren, lijken voor spek en bonen mee te doen.

Plotseling ziet ze nóg een schittering en je weet, daar kan Sookie geen weerstand aan bieden. Het lijkt eigenlijk meer een oplichtende wolk. Ze jumpt als een bezetene van links naar rechts, maar ineens

duikt de wolk de grond in. Sookie begint te graven. Dat gaat makkelijker dan gedacht. Ze graaft en graaft. *Mauwrrrr, best lekkerrr.* Voor ze het weet, glijdt ze via een smalle tunnel naar beneden en komt in een kleine ruimte terecht. “Minette!” galmt ze door haar mobilfoon. “Kom, ik heb je hulp nodig!”

Minette is de andere kant van de tuin opgelopen en heeft tot nu toe een speelgoedmuis met één oog en een blafbekkauwbot gevonden. *Mauwrrrr, wat vies. Wat vindt zo’n blaffert daar nou aan?*

Hoort ze daar Sookie roepen? Ja, ze pakt haar mobilfoon en rent op aanwijzing van Sookie naar de plek toe. “Sook, ik ben er. Waar ben je, zus? Ik zie je niet.”

“Hier! Hier!” roept Sookie. “Je moet het gat inspringen dat ik gegraven heb en dan kom je in een tunnel.”

Minette kijkt goed rond. Daar ziet ze het gat. Met een sprong duikt ze erin. Poten vooruit en op haar buik roetst ze door de tunnel naar beneden. Met een elegante afsprong landt ze in een kleine ruimte. “Sook, waar ben je?”

“Hier! Ik sta pal voor je en je trapt bijna op mijn poten. Gaat het goed zus?”

Minette d’r ogen worden groot, wanneer ze Sookie hoort praten maar haar niet ziet. Mauwalarm. Wat nu? “Sookie, volgens mij ben je onzichtbaar. Ik zie je niet.”

“Hoezo onzichtbaar? Wat bedoel je? Hier ben ik! Ik zie mezelf wel hoor. Dan moet jij me toch ook zien? Zie je me echt niet? Je maakt toch geen grap, hè? O, o, Mi, ik wil niet onzichtbaar zijn!”

Wat kan er gebeurd zijn? vraagt Minette zich af.

“Ik was aan het graven,” hapert Sookie, “in ene kwam ik in de tunnel en in deze ruimte terecht. Ik stootte mijn kop tegen iets hards. Dat bleek een klein kistje te zijn en weet je wat erin zit? Vacht van Gregor denk ik! Mauuwrrr, best eng.”

“We moeten dit alles aan de freule doorgeven. NU! Laat me het kistje eens zien, Sookie.” Plotseling ziet Minette het kistje op zich af komen, zwevend door de lucht! Ze pakt het kistje aan en doet de deksel open. Donkerbruine haren, met een twist beige rood erdoor. “Dat is echt wel de vacht van Gregor,” mauwt Minette. “Dat kan niet missen!”

Sookie knikt ongezien...

Het besef dringt bij Sookie langzaam door, dat Minette haar niet ziet. “Oeioeioei, Minette, wat moet ik doen? Ik wil niet onzichtbaar zijn!”

“Dat snap ik, Sook. Ik hoop dat we de oorzaak kunnen achterhalen. Heb je ergens aan gelikt, of misschien iets ongewoons aangeraakt?”

“Nee, ik geloof het niet. Ik weet het echt niet,” schudt ze met haar kop.

“Nu eerst naar boven, Sook, en dan gaan we uitzoeken

wat er gebeurd is.”

Het is een hele klus om de tunnel uit te komen met tas en kistje. *Pffft*. Eenmaal boven, pakt Minette haar catpad uit de tas en zet een bericht in de catdropbox. ‘Kistje met HAAR Gregor gevonden in zijn achtertuin. En HELP! Sookie is ONZICHTBAAR! We gaan op verder onderzoek uit. Spinnerts.’

“Sookie, we lopen nu precies dezelfde route die jij daarstraks hebt genomen.” Minnette heeft de speurtas weer om haar heup geklikt.

“Okee, eerst ging ik naar de achterdeur van het huis, waar ik alleen pootafdrukken van Gregor op gevonden heb. Vervolgens ben ik in die boom daar geklommen en zag ik de verhoging achterin de tuin. Ik heb pollen gras weggehaald om een gat te kunnen graven en ik heb natuurlijk het kistje van Gregor geopend.” Ze vertelt niet dat ze zich steeds door lichtspeelsels had laten afleiden.

“Hmm hmmm.” Minette doet handschoenen aan en pakt voorzichtig één van de repen gras, die Sookie heeft weggehaald. Ze neemt een monster, stopt dit in een buisje en bergt het op in de tas. Dan is het kistje aan de beurt. Daar blijkt inderdaad een pootafdruk van Gregor op te staan. “Dat is vreemd, Sook, ik begrijp er geen snars van.”

Tijd om terug te gaan en alles de revue te laten passeren. Maar wat is dat nou? Onderin het kistje